

Parlementaire geschiedenis	Vakantiegeld / nabetaling en beslagvrije voet (art. 475b lid 2 Rv)
Per 1 januari 2021	

Wettekst:¹

D

Artikel 475b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid vervalt.
2. Onder vernummering van het derde lid tot tweede lid komt het tweede lid (nieuw) te luiden:

2. Beslag op een vordering tot nabetaling is niet verder geldig dan indien de betaling gedurende het beslag tijdig was gedaan. ~~Beslag op een vordering tot betaling van vakantiebijslag is niet verder geldig dan indien de vakantiebijslag gelijk met de periodieke inkomsten was betaald.~~

Let op: de tweede zin van art. 475b lid 2 Rv is vanwege uitvoeringsproblemen (bv de bruto-netto-berekening die je zou moeten maken) niet inwerking getreden (zie Besluit hieronder).

Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding:²

De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, met uitzondering van de tweede volzin van het met in artikel I, onderdeel D, opgenomen nieuwe tweede lid, artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, de artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet treden in werking met ingang van 1 januari 2021.

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit regelt dat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet (Stb. 2017, 110), artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet op 1 januari 2021 in werking treden. Artikel XIII, onderdelen A en D, van de Verzamelwet SZW 2020 zijn reeds in werking getreden. Artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018 en artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 wijzigen het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zoals dat komt te luiden nadat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet in werking is getreden. Voor de volgorde van inwerkingtreding is de datum van vaststelling van de regeling bepalend.

¹ [Stb. 2017, 110.](#)

² [Stb. 2020, 499.](#)

Memorie van toelichting³

(...)

In het geval dat de schuldenaar een bijstandsuitkering ontvangt, is 5% van deze uitkering beschikbaar voor aflossing van de schulden. De maandelijkse inhouding van het vakantiegeld bedraagt voor bijstandsgerechtigde ook 5%. Dit betekent dat de gemeente (in de rol van derde-beslagene) op twee manieren de afdracht aan de deurwaarder kan inrichten. De gemeente kan maandelijks 5% afdragen aan de deurwaarder of de gemeente kan de reservering voor het vakantiegeld reserveren voor de afdracht aan de deurwaarder en dit bedrag eens per jaar afdragen in mei. Gemeenten kunnen zelf bepalen hoe ze de uitvoering inrichten. De uitvoering moet in ieder geval leiden tot een afdracht van 5% van de voor betrokkene geldende bijstandsnorm.

(...)

Artikelsgewijs

(...)

Onderdeel D (artikel 475b)

Onder 1

(...)

Onder 2

Het tot tweede lid vernummerde lid wordt redactioneel aangepast. Dit lid wordt voorts inhoudelijk uitgebreid door ten aanzien van een beslag op een vordering tot betaling van vakantiebijslag te bepalen dat deze slechts geldig is, voor zover beslag daarop geldig zou zijn geweest, indien de vakantiebijslag gelijk met de periodieke inkomsten zou zijn betaald. Vakantiebijslag die gedurende een beslag wordt uitbetaald kan op grond van de huidige jurisprudentie volledig onder dit beslag vallen.⁵⁶ In zijn arrest over het beslag op vakantiegeld heeft de Hoge Raad (HR) overwogen dat «de jaarlijkse uitbetaling van het vakantiegeld geen nabetaling is in de zin van artikel 475b, derde lid, Rv, omdat het niet gaat om een te late betaling van maandelijks verschuldigde bedragen.» In verband met het karakter van het vakantiegeld vindt de HR het, mede gelet op de strekking van de beslagvrije voet om het bestaansminimum te waarborgen, echter gerechtvaardigd om de jaarlijkse uitkering van het vakantiegeld op een lijn te stellen met een nabetaling. Met deze bepaling wordt vakantiebijslag expliciet aangeduid als nabetaling. Hiermee is het niet meer van belang of een persoon zijn vakantiebijslag verspreid over het jaar krijgt uitbetaald of op één moment in het jaar. Het moment van beslaglegging is bepalend voor welk deel van de vakantiebijslag de beslaglegger toekomt. Hiermee zijn goede deels de uitvoeringsproblemen die ontstonden op basis van eerder genoemde uitspraak van de Hoge Raad ondervangen. Enkel bij zeer lage inkomens (inkomens waarbij door de loonheffingskorting vrijwel geen belastingafdracht hoeft plaats te vinden) kunnen nog situaties optreden waarbij de beslaglegger niet de volledige vakantiebijslag voor de beslagperiode toevalt.

(...)

---

³ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr. 3.](#)

Nota naar aanleiding van het verslag:⁴

(...)

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen of de regering heeft overwogen het recht vast te leggen voor de schuldenaar met een bijstandsuitkering om zelf een keuze te maken tussen het aflossen van 5% van hun inkomen via de vakantietoeslag of via de maandelijkse betaling en of gemeenten de ruimte hebben een dergelijke keuzemogelijkheid te introduceren. Deze vraag wordt beantwoord in paragraaf 3.8.

(...)

3.8. De beslagvrije voet voor inkomens onder of gelijk aan de voor de desbetreffende leefsituatie geldende bijstandsnorm: 5%-regeling

(...)

Zowel de leden van de fractie van de PvdA als van de fractie van de ChristenUnie hebben vragen met betrekking tot de wijze waarop gemeenten – zo sprake is van een bijstandsuitkering – de afdracht bij een beslag op de uitkering organiseren. In de memorie van toelichting is in dit kader beschreven dat gemeenten de afdracht verschillend organiseren. De regering meent dat dit tot de gemeentelijke beleidsvrijheid behoort en dat de gemeente daarin zelf een keuze mag maken. Het nettoresultaat van beide regelingen is voor de schuldenaar identiek.

(...)

---

⁴ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.6.](#)